

Andragendet vil blive overgivet til Finansudvalget, hvorhos trykte Eksemplarer ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 31, Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 13).

Udenfor Udvalgets Betænkning var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Den fungerende Ordfører (Goos): Ærede Medlemmer ville jo vide, hvilken sørgelig Begivenhed der er indtruffet, som har forhindret den af Udvalget valgte Ordfører, Reedtz-Thott, fra at være til Stede og tage Ordet, og det er blevet overdraget mig af Udvalget at træde i hans Sted.

Hvad jeg som hele Udvalgets Ordfører kan have at sige, er i øvrigt meget lidt og egentlig kun det negative, at der ikke er blevet opnaaet Enighed i Udvalget om Stillingen med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Hvad jeg ellers har at bemærke, er altsaa ikke Udtryk for de Tanker, Udvalget i sin Helhed har, men kun for de 8 Medlemmer af Udvalget, der have sluttet sig om et bestemt Ændringsforslag. Det foreliggende Forslag, som er fremsat af Regeringen, er i Overensstemmelse med et af Folketinget i forrige Samling vedtaget Forslag og gaar ud paa at oprette Menighedsraad som en Institution, der skal fungere fra det Øjeblik, den nuværende Institution Menighedsraadene udløber, nemlig den 31. December, indtil den 1. Januar 1916, altsaa i 6 Aar. Forslaget er i mange Punkter overensstemmende med den indtil 31. December i Aar bestaaende Lov om Menighedsraad, men afviger dog ogsaa derfra paa forskellige, ret væsentlige Punkter. I disse væsentlige Punkter, hvori Forslaget afviger fra den bestaaende Lov, kunne de 8 Medlemmer af Udvalget ikke samstemme, og man vilde altsaa allerede af den Grund maatte anbefale ikke at vedtage dette Lovforslag. Men selv om disse 8 Punkter bleve rettede, vilde Udvalgets 8 Medlemmer ikke kunne an-

befale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, og det er af den Grund, at vi overhovedet ikke kunne samstemme i, at Menighedsraadene opretholdes som en ensidig Institution i Kirken. Vi kunne ikke gøre det af følgende Grunde: For det første, fordi det vilde stride mod de Forudsætninger, hvorfra man gik ud, den Gang Lovene af 1903 bleve til. Ved disse Love blev der oprettet dels Menighedsraad og dels et kirkeligt Udvalg som midlertidig Repræsentation for Kirken som Helhed. Disse to Institutioner fik to Opgaver, den ene kortvarig, den anden blivende indtil Udløbet af Loven.

Den kortvarige Opgave, de fik, var for Menighedsraadens Vedkommende at medvirke ved Valget til det kirkelige Udvalg, og for det kirkelige Udvalg var den første og mindre varige Opgave den at tilvejebringe Forslag til en endelig Kirkeforfatning, Forslag, som skulde være færdige inden 1. April 1907. Men ved Siden deraf havde disse to Institutioner, Menighedsraadene paa den ene Side og de kirkelige Udvalg paa den anden Side, en Opgave, der strakte sig ud til det Tidsrum, hvor Lovens Gyldighed udløb, altsaa den 31. December i Aar. For Menighedsraadens Vedkommende var den Opgave, som skulde fyldestgøres, den at varetage de enkelte Menigheders Interesse. For det kirkelige Udvalgs Vedkommende var det den Opgave at drøfte Forslag til Ordningen af de folkekirkelige Forhold i Almindelighed, som der kunde findes Trang til, og denne Opgave skulde de vedblive at fyldestgøre i Tidsrummet fra 1. April 1907 eller fra det tidligere Tidspunkt, paa hvilket de maatte have afgivet deres Forslag til Forfatning, indtil Lovens Gyldighed udløb. Man sørgede altsaa ved disse Love for baade at have Menighedsraad til Fyldestgørelse af de enkelte Menigheders Interesser og et kirkeligt Udvalg bestaaende i det samme Tidsrum til Varetagelse af den samlede hele Kirkes Interesser. Men herimod strider det, naar man nu skulde vedtage en Lov, som kun gaar ud paa at opretholde Menighedsraad, altsaa Raadene for de enkelte Menigheder, medens der, hvis dette bliver til Lov, intet Organ vil kunne ventes vedtaget, som repræsenterede eller kunde varetage den samlede Kirkes Interesser.

Som en saadan ensidig Foranstaltning kunne vi 8 Medlemmer af Udvalget derfor ikke anbefale nærværende Forslag til at blive Lov. Men vi have desuden en anden Grund dertil, og det er den, at det ende-